

BELGA ESPERANTISTO

46a Jaro — N-ro 7a — Aŭgusto-Septembro 1954a

Fondita
en 1908a

Redaktejo-Administrejo:
de la Prezidanto de R.B.L.E.:

Maur. JAUMOTTE

Avenuo De Bruyn, 44

Wilrijk-Antverpeno

Oficiala monata Organo de

REGA BELGA LIGO ESPERANTISTA

Asocio sen profita celo,

aliĝanta al UNIVERSALA ESPERANTO-ASOCIO

Abonprezo:

Fr. 100,-

39-a UNIVERSALA KONGRESO de ESPERANTO

Haarlem (Nederlando), 31-an de Julio — 6-an de Aŭgusto 1954

(foto: Gé Leenheer, Haarlem)

*D-ro W. Drees, nederlanda Ministro-Prezidanto,
parolas ĉe la Inaŭguro de la 39-a U.K.
en Krelage-Huis.*

Raporti pri tia Internacia evento kaj kontentigi ĉiun leganton, tiun kiu partoprenis kaj tiun kiu forestis, estas ja neeble!

Ni tamen volis doni al ĉiu relative kompletan bildon pri ĉiu okazaĵo kaj, precipe, akcenti la diversecon de la okupoj de ĉiu pri ĉio, kvankam kompreneble mankos eroj, eĉ ne neglektindaj!

Ni tamen deziras nepre substreki la bonegan organizadon de la tuto — ĉar tio estas grava afero — tiel ke la partoprenantoj, pli ol dumil, respertis aŭ ekkonis tiun unikan atmosferon de Universala Kongreso, ĉie en la mondo la sama, kvankam la medioj tre ofte evidente malsamas: sur tiu kampo, kaj cetere sur la aliaj, la organizintoj plene sukcesis kaj meritas tutkorajn gratulojn.

Ni vere ĝuis E.- impreson: estas malfacile vortigi tiun senton sed vi komprenu ke alveninto en Haarlem deziras tuj „dronigi“ en ĝin: nu, la akceptejo en la stacidomo mem, la verdaj flagoj ĉie, ankaŭ sur la aŭtobusoj urbaj, la Esperanto-menuoj, la samideanoj renkontitaj, kiuj ĝenerale parolis flue nian lingvon — kvankam ŝajne estis ankaŭ t.n. turistoj (envere: E-parazitaj!) — ĉiel kontribuis al tio.

Ni memoras kelkajn aferojn, kiuj frapis nin kiel novaĵoj (eble ni estas tre senspertaj kaj eraras pri tio!): la specialan poŝtstampon, kiun havigis al ĉiu kongresano la „bus“-poŝtoficejo, kiun ni ĝis nun nenie renkontis, la vastan librostandon, kie estis aĉeteblaj novaj libroj kaj ankaŭ „antikvaĵoj“, kio ŝajne estas io specife nederlanda — la afablecon de la ĉef-vendistino (s-ino Mabeoone-Visser), kiun asistis multaj kunlaborantoj, oni ja en Esperantujo ĉiam renkontas!

Ni imagis al ni la zorgojn, la sindonon, la „heraĵojn“, kiujn postulas la „muntado“ de Universala Kongreso: ni timegas ĉe la penso ke iam tia „katastrofo“ povus okazi al ni!

Tial la organizintoj, la prezidanto, P. M. Mabeoone, la KKS Mason Stuttard kaj la Prezidanto de la loka Haarlema Grupo E. De Wolf, kaj iliaj geasistantoj, ŝajnas al ni homoj tiel eksterordinaraj, kvankam „nur“ Esperantistoj. Ĉar tia estas Esperantujo!

Kaj tio en lando, — oni ja ripetis tion — kie la homoj kutimas bataladi (eĉ kontraŭ la akvo!), kvankam tio estas tipa karakterizilo de ĉiu Esperantisto.

Sed tio, ke ili estas veraj Esperantistoj, signifas por ni, kaj por vi, legantoj, la plej kompletan, perfektan. — Ĉi-kaze merititan, — laŭdon!

La Kongresejo.

Mi aliris tiun urbon: situo 52.22 nor-da latitudo kaj 4.43 oriento de Greniĉo kun 165.000 loĝantoj.

Tion precize sciigis al mi la ampleksa, perfekta kongreslibreto — nu, libro kun siaj 178 paĝoj, kiun mi tre atente kaj plurfoje legis antaŭ la forveturo: mi notu ke pro la kompletaj kaj nepre klaraj komunikoj, mi senerare atingis Haarlem-on! Gratulojn al la redaktoro de tiu libreto, kvankam mi malkaŝe diru ke mi sentis min iom humiligata pro la rubriko „Utilaj Informoj“, kiu tiel bone helpis min: oni ja ĉiam parolas pri inoj kaj iliaj formoj, kvazaŭ viro estus tute sensignifa kaj eĉ malutila!

Elirante, kun karavano kiu partoprenis la antverpenan antaŭkongreson, ni tuj trovis en la stacidomo mem gvidantojn kiuj indikis al ni la gustan vojon. Kaj jen, ni ensaltis Esperanto-landon: Esperanto-standardoj ĉe multaj konstruaĵoj, samspecaj flagetoj sur la urbaj aŭtobusoj, Esperanto-menuoj en restoracioj ktp. Krome Esperanto ĉie (aŭ preskaŭ ĉie) parolata kaj ĝenerale tre flue kaj tiu unika atmosfero, kiun oni respertas ĉe ĉiu U.K.: oni tuj sentas sin hejme, retrovas malnovajn konatojn kaj tiel mirinde glate kaj ja nature faras al si novajn amikojn.

En la vasta kongresejo, kiu nepre modele funkciis, oni ricevis la nemalhaveblajn dokumentojn dank' al la terure ĉiam-bezonata kongreskarto (kiun mi je mia granda honto forgesis!) kaj povis admiri la poŝt-aŭtobuson, kiu ornamis niajn sendaĵojn per speciala kongreso poŝtstampo kaj manipulis en unu semajno pli ol 60.000 leterojn kaj presaĵojn (imagu!) kaj vendis al ni poŝtmarkojn kaj plenumis la kutimajn poŝtajn servojn...

Mi baldaŭ eksciis ke la harlema magistrato en multaj rilatoj, kaj ne nur morale, subtenis la organizadon de la Kongreso; mi aldonu ke la nederlanda ministro-prezidanto akceptis la honoran prezidantecon de la kongreso kaj persone ĉeestis la solenan inaŭguron.

La Estraro de UEA jam kunvenis vendrede kaj okazigis en sia ĉeesto gazetaran konferencon: multaj ĵurnalistoj partoprenis kaj ili reprezentis ĉiujn lokajn kaj preskaŭ ĉiujn gravajn naciajn gazetojn.

Interkona Vespere.

Vespere la interkona vespero logis ja ĉiujn alvenintajn kongresanojn al la vasta kongresejo: kia svarmo en kiu mi ne sukcesis retrovi kelkajn konatojn, kiujn mi nepre deziris renkonti. Kaj tio malgraŭ la iom „polica“ fajf-sistemo, ĉe kiu post duonhoron oni estis devigata forlasi la tablon, kie oni ekkonis samideanojn kaj agrable babiladis, eĉ planis, por renkonti-nu-plu babiladi kaj plani ja same agrable.

Poste, ek al la lito, antaŭe agrable promeninte kaj poste dorlotante agrablajn sonĝojn.

La dimanĉo.

Kaj dimanĉe okazis jam je la 9-a kunveno de la internacia Ligo de Esperantistaj Instruistoj (kiuj havas tre multe da libertempo...) kaj de la Akademio de Esperanto (kiu kompreneble ne devus meriti la saman „konstaton“).

Je la 11-a okazis en la vasta preĝejo Sta Bavo, baziliko el la 14-a jarcento, kun vere mezepoka atmosfero, protestanta diservo kun orgenludado de Klaas Bolt — la instrumento estas 5000-tuba! — himnokantado kaj la kutimaj ceremoniaĵoj.

Sekvis la neevitebla fotografado ĉirkaŭ la 12-a: nu, ne malgrava afero, fotografi tiom da homoj kiuj malsame alvenis, malsame aspektas kaj havas malsaman naciön! Sed la rezulto estis ja tre kontentiga...

(foto: Gé Leenheer, Haarlem — kliso: Heroldo de E.)

La nederlanda Ministro-Prezidanto, d-ro Drees, kaj la vic-prezidanto de UEA, D. Kennedy, aliras la podion por la solena Inaŭguro.

Solena Inaŭguro.

Poste ĉiuj kuris al la Krelage-Huis, ĉar flugis la tempo kaj kiu volus ne partopreni la Solenan Inaŭguron? Estas pene imagi ion tian: de la 2400 aliĝintoj, pli malpli 2.100 (de 1934 la nombro de la kongresanoj neniam estis tiom granda) ĉeestis... Kaj malgraŭe la 2200 lokoj ne sufiĉis en la vastega halo de tiu florborso, ornamita per palmoj kaj floroj, kaj kie ĉiu partoprenanto ricevis floron: ŝatinda esprimo de la simpatio de la komunumo Haarlem.

Tute malantaŭe de la salono la grandega kongresa flago sub kiu sur podio eksidis la „ eminentuloj“: la ministro-prezidanto D-ro W. Drees, la urbestro

de Haarlem, Mag. P.O.F.M. Cremers, la estraro de UEA kaj ties komitatanoj, la prezidantoj de la kongreso la reprezentantoj de registaroj kaj de la landaj asocioj, nederlandaj eminentuloj i.a. s-ro Geluk, skabeno de Haarlem kaj la membroj de L.K.K.

Post solkanto de la bas-bariton Leon Combé („La Vojo“ laŭ muziko de Friso Molenaar kaj „Al la Muziko“ de Schubert), la urbestro de Haarlem klarvoĉe kaj en perfekta Esperanto bonvenigis la kongreson.

La vic-prezidanto de UEA, s-ro D. Kennedy, kiu anstataŭis la malsanan prezidanton E. Malmgren, salutis kaj dankis ĉiujn, aprobis la sendon de telegramo al la ĵus menciita prezidanto kaj deklaris la U.K. malfermita.

Alia Esperantisto, nu, „nur“ la Ministri-Prezidanto Drees, tiam eldiris menciindan paroladon; alia prezidanto, tiu de la LKK siavice ekstaris malantaŭ la mikrofono kaj skizis la

versalan Kongreson de Esperanto, kaj deziris ke viaj laboroj estu ne nur interesaj, sed ankaŭ fruktodonaj por la bono kaj plua disvastiĝo de la lingvo internacia.

Estis vera emocia momento kiam la honora prezidanto de UEA, Prof. Edm. Privat, suriris la podion kaj kiel vera oratoro eldiris sian festan, tre ofte aplaudatan, paroladon.

Kaj denove okazis salutoj de la diversaj reprezentantoj de la Landaj Asocioj, aliĝintaj al UEA, inter kiuj s-ro J. Soyeur (Reĝa Belga Ligo Esperantista), J. Jacobs (Flandra Ligo E-ista), d-ro A. Baur (Svisa E-Societo).

Kaj por fini tiun imponan inaŭguron, d-ro I. Lapenna, ne malpli elokvente ol Prof. Privat, paroladis kontraŭ la fono, kiun formis „en la mondo la sola standardo, kiu ne estas malkulita per sango“.

Cirkaŭ la 5-a ekkunsidis la Blindula Kongreso: 170 blinduloj kaj gvidantoj

Semantiko aŭ Teorio de signifado; Prof. D-ro C. C. Berg (Nederlando) pri: Kial la Popoloj estas Diferencaj; D-ro W. P. Roelofs (Nederlando) pri: La Mono, unu el la Fundamentaj Homaj kreaĵoj; Prof. D-ro Marcel Roost (Belgujo) pri: El la Historio de Asokuro; Lucien Laurat (Francujo) pri: Nunaj Aspektoj de la Eŭropa Ekonomio; D-ro Paul Neergaard (Danlando) pri: Interŝtata Kunlaborado pri Plantprotektado; Prof. D-ro Hugo Sirk (Aŭstrio) pri: La Longo de Lumondo kiel Natura Longunujo.

Kvankam ni ne havis la okazon aŭskulti ĉiujn prelegojn ni povis konstati ke granda publiko regule ĉeestis kaj ke kompreneble la nivelo de tiuj prelegoj, prezentataj de Universitatoj estis ege alta, tiel ke refoje pruvis la neceso de tiaj aranĝoj.

Generalaj Kunvenoj de UEA.

Entute estis kvar tiaj kunsidoj, multnombro ĉeestataj kaj en kiuj la ĉe-

(foto: Gé Leenheer, Haarlem — kliso: Heroldo de E.)

Generala vido pri Krelage-Huis, ĉe la impona solena Malfermo de la 39-a Universala Kongreso.

el 14 landoj partoprenis ĝin; ankaŭ tie estis pruvate ke Esperanto estas tre taŭga lingvo por interkomprenado.

Somera Universitato.

Vespere je la 8-a h. la Internacia Somera Universitato komenciĝis, post inaŭgura parolado de la rektoro Prof. Berg. Prelegis tiun vesperon, d-ro I. Lapenna (Jugoslavio) pri „UNESKO“ kaj Prof. d-ro Hideo Yagi (Japanujo) pri „La Problemo de la Loĝantaro en Japanujo“. La aliajn tagojn de la Kongresa semajno sin sekvis Prof. d-ro E. Privat (Svislando) pri „Orientaj kaj Okcidentaj Kulturoj“; Prof. D-ro Edward Collinson (Anglujo) pri: La

La duan kaj trian ĝeneralajn kunvenojn prezidis d-ro Lapenna; oni esploris resp. la kulturen kaj politikan aspekton de la temo: „La Internacia Lingvo antaŭ UNESKO“.

La kvara kunveno (prezidanto: s-ro D. Kennedy) precipe ekzamenis la laborojn de la diversaj fakaj kunvenoj dum la kongreso.

Kunsidoj de aliaj organizaĵoj.

Jam de la kongresa lundo, multaj kaj diversspecaj asocioj komencis siajn laborojn en la kadro de nia Internacia kaj ĉiujara Esperanto-Evento.

T.E.K.A. (Tutmonda Esperanta Kuracista Asocio) kunvenis sub la prezido de d-ro Kempeneers kaj i.a. esploris la firmigon de sia agado antaŭ Bologna, la kunlaboron kun J.E.M.A. (Japania E. Medicina Asocio) kaj ankaŭ la ŝanĝon de la nomo en T.E.M.A. La balotoj indikis kiel prez. Prof. Canuto kaj kiel komitatojn d-ro Kempeneers, prof. Yagi kaj d-ro Jovanovic.

I.F.E.F. (Internacia Federacio de E. Fervojistoj) kunigis 30 fervojistojn el 9 landoj; la federacio nuntempe havas 1.600 membrojn, estas prezidata de d-ro K. G. de Jong kaj havos sian venontan kongreson en Zürich (Svislando).

K.E.L. (Kooperativa Esperanto-Ligo) aranĝis, sub prezido de s-ro W. A. Gething, B.Sc. (Econ.) siajn planojn kaj diversajn ekskursojn al koop. entreprenoj en Utrecht kaj Rotterdam.

I.K.U.E. (Internacia Unuiĝo de Katolikaj Esperantistoj) kolektis 150 personojn, kiuj esploris — ankaŭ en sekcijaj kunvenoj — problemojn, rilatanajn al siaj diversaj intereso.

K.E.L.I. (Kristana E. Ligo Internacia) havis sian jarkunvenon en ĉeesto de preskaŭ 120 anoj, sub prezido de s-ro E. Carlén (Svedujo). Oni esploris la protokolojn pri 1953 kaj starigis di-

versajn komisionojn por glatigi la es-
tontan agadon. En 1955 la jarkunveno
ne okazos en Bologna, sed en alia mal-
pli malproksima lando.

L.E.S.S. (La Esperantista Spiritista
Societo) kunigis tridek personojn, kiuj
aŭskultis la prelegon pri „Modernaj
Metodoj de Psika Esploro” de s-ro
H. W. Holmes.

P.L.I. (Pacifista Ligo Internacia)
sub prezido de s-ro F. Parker ekzame-
nis la temon: „Ĉu kolektiva sekure-
co estas fidinda vojo al paco?”

U.L. (Universala Ligo) sub prezido
de s-ro J. C. Isbrücker priparolis la
protokolon pri la antaŭa jarkunveno;
poste s-ro A. Cseh prezentis detalan
raporton, post kio raportis la landaj
reprezentantoj. Brila parolado de
Prof. Privat estis la fino de la kunve-
no.

I.S.A.E. (Internacia Scienca Asocio
Esperantista) havis kiel prezidanton
d-ro G. F. Makkink kaj aprobis diver-
sajn raportojn kaj eksploris plurajn te-
mojn rilatajn al ĝia celo.

E.I. kaj E.K.E.C. (Eŭropa Turismo;
Internacia Komerca E. Ĉambro) faris
ambaŭ diversajn decidojn kaj reko-
mendojn.

I.L.E.I. (Internacia Ligo de Esperan-
tistaj Instruistoj), kiu nuntempe nom-
bras 1048 anojn, inter kiuj 1.008 orga-
nizitaj, diskutis la rilatojn kun Unesko
kaj plenumis diversajn aliajn okupojn.
Ĉeestis 109 membroj el 14 landoj. Oni
decidis pri tri rezolucioj resp. al Unes-
ko, al la Junulara Ruĝa Kruco kaj al
la Aŭtoritatuloj en Nederlando, rilate
promesitan instruadon de E. al eston-
taj geinstruistoj.

Ankaŭ okazis la kvara Jarkunveno
de V.E.K. (Veterana Esperantista Klu-
bo) sub la prezido de s-ro Bünemann
(Hamburgo); ĝi havas 420 anojn kun
pli ol 40-jara Esperantista laboro inter
kiuj 90 jubileantoj kies aktiveco por E.
estas pli ol 50-jara; du dekanoj, d-ro
Maillard (Parizo) kaj s-ro Nylen
(Stokholmo) esperantistigis en 1892.

Pri la Eŭropa Konsilantaro.

Gian kunvenon prezidis, d-ro Herr-
mann, gvidanto de la Eŭropa Kam-
panjo, kiu raportis pri ties strukturo
kaj pri la evoluo de la lingvoproble-
mo antaŭ ĝi. Poste okazis vigla disku-
tado en kiu i.a. intervenis s-roj Petit,
Laurat, Preibisch kaj d-ro Holtmann.
Ĉiuvoĉe la kunveno aprobis jenan re-
zolucion:

„La kongresanoj, aŭskultinte kaj dis-
kutinte la raporton de d-ro Herrmann
pri la lingvoproblemo ĉe la Eŭropa
Konsilantaro petas la Komitato de
UEA.

1. fari ĉiujn necesajn paŝojn, por
ke UEA akiru legan staton ĉe la Eŭ-
ropa Konsilantaro por ke UEA havu
la rajton oficiale enmiksiĝi en la pluan
evoluo de la lingvo-problemo;

2. rekomendi al la membroj, kiuj
aktive laboras en la naciaj eŭropaj mo-
vadoj, energie klopodi, ke la estraroj

de tiuj organizaĵoj siavice rekomendu
Esperanton kiel solvon de la lingvo-
problemo.

Informaj fakoj de Landaj Asocioj.

Prezidis tiun gravan kunsidon, d-ro
I. Lapenna: li sciigis ke tia fakoj funk-
cias nun en 25 landoj kaj kelkloke ege
kontentige. Oni poste multe diskutis
kaj sugestis kaj i.a. decidis organizi
ankoraŭ pli multflankan gazetarserv-
on okaze de la Bologna kongreso.
Ni diru ke la aktuala estis tre bona;
rapide funkciis kaj donis al la intere-
satoj tujan kaj rapidan materialon,
cetere dankeme uzatin por la kunme-
to de la aktuala raporto. La eldono
de seslingva faldfolio, disdonata en in-
ternaciaj kongresoj ne-esperantistaj.
Komuna slogano, uzota nur en E. estis
diskutata: „Esperanto, la lingvo inter-
nacia, egala en la tuta mondo”. D-ro
Lapenna fine menciis la libron „Fak-
toj pri Esperanto”, kie oni trovas
ĉiujn eblajn detalojn uzeblajn por la
defendo de Esperanto en diversaj me-
dioj.

Publika kunsido de la Akademio.

La esperantista publiko montris
grandan intereson por lingvaj deman-
doj, en la ĉeesto de la Akademianoj,
la prezidanto inĝ. Isbrücker, s-roj Faul-
haber, Cseh, Bünemann, Downes,
Neergaard, Jung, Waringhien, Bugge-
Paulsen, Collinson, Rotkvic kaj Söder-
berg. La unuan temon (elparolo de
la vokaloj), bonhumore enkondukis
s-ro Cseh kiam la dua temis pri la
uzado de la pasivaj participoj (-ata kaj
-ita). Prof. Waringhien, asertante ke li
sekvas la Zamenhofan uzadon, defendi-
dis ilian netempan aplikon, kiam s-ro
Jung, apelante la 6-an regulon de la
Fundamento, atentigas pri la neceso
konservi al E. plejeban simplecon.
Ankaŭ eldiris sian opinion s-roj Roe-
lofs, Isbrücker, Wajsbium, Pragano
kaj s-ro Isbrücker.

Kunsidoj de la Komitato.

Fakte la plej kompatindaj kongresa-
noj estas la Membroj de la Komitato,
kvankam oni neniel forgesu tiujn kiuj
plej multe laboras la LKK-anoj kaj la
Estraranoj...

Por ke vi ekhavu ideon pri ilia „li-
bertempo”, ni diru ke ili kunsidis lun-
de, marde, merkrede, vendrede — kiel
komitatoj kaj ke ja ĉiuj krome kun-
sidis en diversaj komisionoj, kiuj for-
rabis multe da libera tempo, esploris
la gravajn statutŝanĝojn, pri kiuj la
landaj asocioj baldaŭ voĉdonos, apro-
bis la Estraran Raporton (tutan bro-
ŝureton) fiksas la laborplanon por
1954—1955, decidis pri honoraj mem-
broj (nome C. C. Goldsmith, la ĝenera-
lan sekretarion de UEA, la emeritan
federacian ministron, d-ro H. Frenzel,
kaj de la sekcia ĉefo d-ro K. Dwor-
schak), pri la aliĝpetoj de Esperantis-
taj Asocioj (Aŭstria E. Federacio, E.
Ligo de Nordameriko kaj Grupo de

E-istaj Edukistoj en Francujo) ktp.

Imagu ke estis pli ol dek nacioj
reprezentitaj, ke ĉiu havis siajn perso-
najn konceptojn, temperamenton kaj
diskutmanieron — feliĉe nur unu ko-
munan lingvon! — kaj ke, malgraŭe,
ĉio finfine okazis harmonie kaj ĝiate...

La Vesperoj.

Krom la Interkona Vespero, kiun ni
jam aludis, la Film prezentadoj (ansta-
taŭantaj i.a. la Teatran Vesperon) kaj
la „seriozaj” programoj, okazis la
teatra vespero, la Internacia Balo, la
akcepto ĉe la Urbestro kaj la Orgena
Koncerto.

La Arta Vespero (vere arta!) mon-
tris al ni en la Urba Teatro la faman
Baledon de la Malaltaj Landoj en plu-
raj tre aplaudataj numeroj kaj la bo-
negan nederlandan deklamistion Nel
Oosthout en „La Konferenco de la Bes-
toj” de Erich Kästner: ŝi vere, kvan-
kam lerninte Esperanton en du mona-
toj, prezentis ion nepre indan kaj suk-
cesis, malgraŭ la relativa longeco de
la teksto, kateni ĉiujn.

La oficiala akcepto en la Urbdomo
estis rezervita al proksimume 200 invi-
titoj. Post alparolo fare de la urbestro
— en Esperanto! — kaj dankvortoj de
s-ro D. Kennedy oni povis, ĝuinte kelkajn
refreŝigaĵojn, viziti la antikvan konstru-
aĵon. La Radio, jam aktiva okaze de la
Inaŭguro, profitis la okazon kaj inter-
vjuis multajn personojn por eksterlan-
daj kaj transoceanaj disaŭdigoj.

La internacia balo okazis en la kuti-
ma gaja atmosfero de ĉiuj U.K.; ankaŭ
kontribuis al tio la bela florornamo,
prizorgita de la komunumo Haarlem.
La sekvantaro de la „naciaj kostumoj”
vekis grandan intereson, precipe ĉar ili
povis eskorti la florfeinon de Haarlem,
kiu ĉeestis kaj eĉ alparolis la partopre-
nantojn en Esperanto.

La Orgena Koncerto, denove oferitan
de la komunumo, ravis la spertulojn; la
urba orgenisto George Robert ludis la
faman orgenon, kiam f-ino A. Schoen,
anino de la Haarlema Grupo kaj kona-
ta koncertkantistino, partoprenis en la
programo.

La Buisson poŝt-oficejo, kiu tiel „terure”
aktivis dum la U.K.

Prelegoj pri Nederlando.

Cu mi ne menci la kelkajn prelegojn,
kiuj celis malkovri diversajn aspektojn
de la invitanta lando kaj kiuj guis multe
da sukceso? Tiel estis organizitaj: 1.
Karakteriza Nederlando (A. J. Kalma);
2. Rembrandt (s-ino Brankamp-Weber);
3. La Sekigo de la Suda Maro (C. B.
Zondervan).

La Ekskursoj.

Ili estis — la oficialaj — diversspecaj
kaj nepre interesis la partoprenantojn.
Mi citu: Ekskurso O (Alkmaar, Volen-
dam, Marken, kun 125 partoprenantoj
sub gvido de s-ino Bakker-Smith, s-roj
Kalma kaj Bontje; Ekskurso M (Aals-
meer-Den Haag-Scheveningen), sub gvi-
do de s-ro Telling, tri aŭtobusoj. Eks-
kurso K.: 288 partoprenantoj, 7 aŭtobu-
soj, al Alkmaar-fermdigo kaj Volendam.
La ekskursoj S (Amsterdam kaj Rijks-
muzeo), T (Amsterdam) kaj U (Flor-
aŭkcio Aalsmeer) okazis ĉiutage. Mi
mem partoprenis „ekskurseton”, orga-
nizitan de la franca „buso”, de s-ro
Petit: tio donis al mi la okazon gluti
pli ol 400 km. en 12 horoj kaj konatigi
kun s-ino Y. Labatut, Parizanino, kiu
kantas ĉiumerkrede en la Franca Pariza
E-Kabaredo: nu, pli interese ol la glu-
tado de kilometroj, kvankam la tuto
estis ege instrua!

Solena Fermo.

Kaj jen ni jam atingis la finon de tiuj
belaj tagoj, eĉ antaŭ ol ni ekkonsciis ke
vere la 39-a U.K. jam svenis en la pa-
sinteco!

Sabate, precize je la 9-a vicprezidanto
D. Kennedy malfermis la tutlastan kun-
venon kaj i.a. komunikis ke envenis la
ŝligo de la morto pro trafik-akcidento
de Doktorino Wanda Zamenhof, la 30-an
de julio: ŝi estis fidela Esperantistino,
kiu bedaŭris ke ŝi ne povas partopreni
la unuan U.K. kaj firme intencis ĉeesti
la 40-an; honoron al ŝia memoro!

La kunsido unuanime akceptis jenan
rezolucion, prezentitan de d-ro I. Lapenna:

1. La Esperanto-movado rekonfirmas
sian pretecon per ĉiuj disponeblaj rime-
doj ankaŭ estonte kunlabori por la re-
aligo de la idealoj kaj celoj de Unesko;

2. La Kongreso esprimas sian profun-
dan konvinkon ke la lingvaj malfacilaĵoj
estas la ĉefaj bariloj al pli bona kom-
prenado inter la popoloj kaj tial petas ĉiujn
registarojn de la membro-ŝtatoj de Un-
esko subteni la Internacian Peticion
favore al Esperanto, kiu estos pritrak-
tata en la 8-a sesio de la Ĝenerala Kon-
ferenco de Unesko en Montevideo.

La rezultoj de la Debatkonkursoj
kaj de la Belartaj Konkursoj plenigis
nian koron per granda ĝojo ĉar f-ino
H. De Ketelaere el Antverpeno gajnis
la 1-an premion de la unua kun s-ro
Svetomir el Beograd kaj s-ro C. Piron
(Belgujo) meritis la 2-an premion de la
Belarta Konkurso (Tradukita Poezio).

La Prezidanto LKK, s-ro P. M. Mabe-
soone, dankis ĉiujn, kiuj iel kontribuis
al la sukcesigo de la 39-a U.K. kaj ko-
munikis ke oni sendis dankotelegramojn

ANTAŬKONGRESO en ANTVERPENO

Kun aprobo kaj en la nomo de B.C.
K.E., la L.K.K. de la Beneluksa Kon-
greso Antverpeno-1953, akceptis orga-
nizi, dum la tri tagoj, antaŭ la mal-

fermo de la 39-a mondfesto Antaŭkon-
greson.

Sed baldaŭ evidentigis, ke la inte-
reso por tiu ĉi Antaŭkongreso ne nur

(Foto kaj kliso „De Nieuwe Gazet”)

La Prezidanton, M. Jaumotte, ĉirkaŭas unua grupo da antaŭkongresanoj,
en la interna korto de la Rubens-domo, kie vivis kaj mortis nia granda pentristo.

al la nederlandaj Reĝino kaj Ministro-
Prezidanto kaj plie al la Ĉef-Ministro
franca, Mendes-France, por peti subte-
non de Esperanto en UNESKO.

Poste oni sin direktis al la UEA-ĝe-
nerala Sekretario, C. C. Goldsmith, kiu
fariĝos 65-jara kaj lasos la postenon,
kiun li dum tiom da jaroj — inter kiuj
multaj ege malfacilaj — tiel energie kaj
konsciencplene okupis. Oni transdonis
al li belegan delftan vazon el antaŭa jar-
cento kiel daŭran memoraron!

Fine s-ro Zaccani oficiale invitis la
ĉeestantojn partopreni la 40-an U.K., kiu
okazos en Bologna (Italujo) de la 30-a
de julio ĝis la 6-a de aŭgusto 1955.

Kaj jen vere la fino kaj, kiel diris s-ro
Kennedy: „Ni trapasis vere mirindan
semajnon en Haarlem kaj denove sper-
tis la grandan valoron de la internacia
Lingvo Esperanto. Dum sep tagoj pli
ol 2000 personoj el 28 landoj kunvenis,
interparolis, amuzigis, ĉiam komprenan-
te unu la alian sen la helpo de interpre-
tisto. Por ili, dank’ al Esperanto, la
lingvaj bariloj ne plu ekzistis!”

La plenplena salonego el la tuta koro
kantis la himnon „La Espero” kaj ĉe
tio la 39-a U.K. fariĝis historia fakto.

Dankletero Kennedy.

„Kara S-ro Mabe-soone,

Mi ĵus alvenis hejmen el Nederlando
hodiaŭvespere, kaj jen mia tria letero

— unu al D-ro Drees, unu al urbestro
Cremers kaj nun al vi.

Mi iris post Haarlem al Leeuwarden,
kaj tie denove guis belan kongreson.
Poste ses el ni, preskaŭ internacia ka-
ravano, vizitis Arnhem, kiu por ni bri-
toj havas tute apartan intereson. Ĉie
ni trovis la saman bonvolon kaj helpe-
mon kiel en Haarlem.

Mi nun kaptas la okazon esprimi mian
koran dankon al vi, prezidanto de L.K.K.
kaj al ĉiuj viaj kunhelpantoj, kiuj tiel
sindoneme kaj bone preparis la imponan
39-an, eĉ ĝis la plej etaj detaloj. La
tasko de L.K.K. estis ne nur granda sed
streĉa, sed la atingitaj rezultoj montras
ke vi ĉiuj frontis tiun taskon kun ener-
gio, pro kio la tuta kongresanaro kore
dankas vin ĉiujn. Vi meritis la brilan
sukceson, kiun atingis la 39-a, kiu, nun
forpasinta, restos en la honorlisto de
Universalaj kongresoj de Esperanto kiel
unu el la plej brilaj, imponaj kaj suk-
cesplenaj ĝis nun. Do al vi ĉiuj, koran
dankon kaj sinceran gratulon.

Inter la multaj kongres-arangoj kiuj
kiuj tre plaĉis al mi, mi menci du —
unue la imponan solenan fermon, kiu
treege impresis min, kaj due, vian ler-
tan elekton, dum tia somero, de semaj-
no kun vera kongres-vetero, kiu fakto
supozeble montras ke la interrilatig-
inter L.K.K. kaj la veter-dio estas tre
amikaj. Gratulojn!”

venos el la sudaj landoj, sed ke ankaŭ partoprenantoj venos el la Skandinaviaj landoj, Svedujo, Norvegujo kaj Danlando, el kiu lasta aligis tuta karavano, dum ankaŭ Nederlando estis reprezentata.

Aliflanke Francujo, Jugoslavujo kaj Hispanujo sendis gravajn delegaciojn, kiam ankaŭ Anglujo kaj Germanujo sendis reprezentantojn.

Merkredon, la 28an de julio

La L.K.K., kiu konsistis el S-ro Maur. Jaumotte, prezidanto; S-ro Theo Van Gindertaelen, vicprezidanto; S-ro Henri Sielens, sekretario; S-ro Pittoors, kasiso, kaj S-roj Volders kaj Verstraeten, membroj, malfermis la akceptojn en „Witte Leeuw”, la antaŭtagmezon kaj multaj efektive jam alvenis frue dum tiu ĉi tago.

Tiel ke S-ro Jaumotte iĝis la gvidanto de multnombra grupo, kiam li, posttagmeze, iris tra la plej gravajn stratojn de la urbo, al la Rubens-domo, kiun li detale vizitigis.

Post tiu ĉi vizito, sekvis la Oficiala Malferma Kunsido, dum kiu la prezidanto bonvenigis ĉiujn kaj dum kiu ankaŭ unu membro de la diversaj delegacioj alparolis la ĉeestantaron.

Inter ili, kiuj tiel diris salutan vorton estis: Sino Manojlovic (Jugoslavujo); F-ino Romanat (Francujo) Sino Graeffe (Usono); S-roj Love (Anglujo), Schönrich (Germanujo), Sino Svenson (Svedujo), F-ino Van Vliet (Nederlando) kaj S-ro Kühlmann (Danujo).

Poste okazis, per prezentado de lumbildoj kun registrita parolata teksto, vasta promenado tra Antverpeno, ne nur tra la avenuoj, placoj kaj stratoj, ne nur tra la haveno, sed ankaŭ en la plej gravaj monumentoj mem, kies arttrezoroj estis detale montrataj. Diversaj membroj de la loka Grupo „La Verda Stelo” partoprenis al la registrado, bonege prizorgata de S-ro Montmirail.

Poste, laŭ sama maniero, estis aŭdigataj la popularaj kantoj, kiuj helpas agrabligi la vesperojn de la antverpena samideanaro. Kaj kiam la dana kaj franca delegacioj estis aŭdigintaj folklorajn kaj aliajn kantojn, ili tuj povis aŭskulti sian propran voĉon re-aŭdigatan.

Ĵaŭdon, la 29an de julio

Ĵaŭde matene, tre akurate, granda parto de la kongresanaro venis al la kunveno por aŭskulti, dum Kultura Horo, prelegon de S-ro Hector Vermuyten, pri „Kristoforo Plantin kaj la Humanistoj”.

Prezenta de D-ro Van Gindertaelen, la paroladisto klarigis, kiu estis Plantin kaj kiel la fama presisto rilatis al la humanistoj.

Kune, ĉiuj poste rapidis al la Muzeo Plantin, kie S-ro Jaumotte reprenis la

gvidadon, por la rondirado tra tiu ĉi bela kaj interesa patricia domo.

De tiu ĉi muzeo, oni tagmeze iris al la Urbdomo, kie, post bonvenigo flanke de S-ro Claessens, la direktoro de la Sekretariejo, okazis rondirado tra la belegaj kaj riĉaj salonoj.

Posttagmeze, ĉiuj rekunvenis ĉe la enŝipego apud la Steen-pontonon, por ekskurso sur la Skeldo kaj vizito al la Noordkasteel aŭ Nordkastelo, agrabla somer-kunveno de la amatoj de naĝado kaj akvo-ludoj. Ankaŭ la tunelo sub la Skeldo ne estis forgesata.

Vespere ĉiuj kune ĉeestis bone prizorgita kabaredvesperon, kiun partoprenis: S-roj Ameryckx, kantisto; Hector Vermuyten, deklamisto, Pierre Peelman, la enkondukanto de la diversaj numeroj kaj kantisto, kaj S-ro Vinck, kiu deklamis kaj prezentis skeĉon kun F-inoj J. kaj M. Ameryckx, kiuj ankaŭ bele dancis, dum F-ino Clara Peeters akompanis ĉe la pianoforto la diversajn kantaĵojn kaj dancajn numerojn.

Kantoj, deklamadoj kaj skeĉoj akiris ĉiujn grandan sukceson kaj bisoj estis postulataj.

Agrabla... kaj varmiga dancado estis la konkludo de tiu ĉi dua tago.

Vendredon, la 30an de julio

La vendreda tago komenciĝis per vizito al la FORD-fabrikejoj. Gvidataj de S-roj Jaumotte kaj Van Gindertaelen, la kongresanoj, en du grupoj, veturis eksterurben kaj estis akceptataj en la Fabrikejo de S-roj Huybrechts kaj Boffejon, ambaŭ fakdirektoroj, kiuj la unua en flandra, la dua en esperanta lingvo bonvenigis la vizitantojn.

Tre detala vizito permesis al ĉiuj konstati kiel aŭtomobilpecoj, alvenintaj per ŝipoj tute apud la fabrikejo, estas, en minimuma tempo, kunigataj por ekesti, iom poste, bela aŭtomobilo kiu, per propraj fortoj, forlasas tuj la laborejon por veturi al la finkontrola sekcio.

Post libera posttagmezo, ĉiuj rekunvenis je la kvina en la „Witte Leeuw”, kiu estis la ĝenerala renkontejo dum tiuj ĉi tri tagoj, kaj aŭdis paroladeton de S-ro Henri Sielens, pri la „Konstruktivismo” de la antverpena urbestro.

La celo de tiuj ĉi klarigoj estis prepari la kongresanaron al vizito farota tuj post la

Inaŭguro, de la nova D-ro Zamenhofstrato

Estis sub griza ĉielo kaj dum pluveto ja falis, ke okazis, en la suda Kielkvartalo, la inaŭguro de la strato, al kiu la urbestro, — en 1953 okaze de la Beneluxa Kongreso, — decidis doni la nomon de nia Majstro.

S-ro Jaumotte tial iom simpligis la ceremonion. La memorigis pri la cir-

konstancoj en kiuj estis akirata tiu ĉi decido de la urbestro kaj deprenis tiam la esperanto-flagon de la stratindikilo, kiu, ekde tiu ĉi momento, do memorigas la antverpenan publikon pri D-ro Zamenhof.

Ĉiuj tiam kune trairis la straton kaj promenadis ĝis la apuda urbkvartalo en kiu, dum la lastaj jaroj, estis konstruataj multnombraj domegoj, kiuj formas sekciojn; en kiu grava parto enhavas domegojn kun 12 etaĝoj.

Tie ĉiuj estis akceptataj de S-ro Bastiaenen, direktoro de la societo „Huisvesting-Antwerpen”, kiu donis ĉiujn klarigojn kaj kiu pilotis la grupon en tiu domaro, el kiu unu portas la nomon de la iama gvidanto de la Societo, S-ro Frans Schoofs, la mortinta prezidanto de Reĝa Belga Ligo Esperantista.

Ĉiuj iris ĝis sur la 12a etaĝo, de kie ili ĝuis la plej belan panoramon pri Antverpeno.

Vespere, ĉiuj retroviĝis por la adiaŭa kuneesto.

Post lasta bonveniga vorto de la prezidanto al tuta grupo de nov-alvenintoj, kiuj ne kapablis ĉeesti la tutan antaŭkongreson, sed kiuj tamen haltis en Antverpeno dum la antaŭtago de la Kongresmalfermigo en Haarlem, disvolvigis lasta programo, kiu enhavis diversajn filmojn, unu instruan pri la franca lingvo, de S-ro Van Bael, kiu promesis pristudi eventualan adaptigon al Esperanto; alian, pri la Universala Kongreso en Oslo; kaj trian, dediĉatan al muziko kaj kanto. Sino Lecat, inter la diversaj prezentadoj, legis amuzajn novelojn pri-geedzajn.

Fine, S-ro Jaumotte, en entuziasma parolado, eldiris la konkludan vorton de tiu ĉi Antaŭkongreso. Dankinte ĉiujn siajn kunlaborantojn, li diris la ĝojon, kiun ili kaj li havis, preparinte kaj efektivigante tiujn ĉi tri esperanto-tagojn kaj ankaŭ sian esperon, ke ĉiuj partoprenintoj ĝuis ilin plene.

Li tamen esperis ke la franca dirajo „Partir, c'est mourir un peu” „Foriri estas duonmorti” ne estos vera por tiu ĉi kongresanaro, kiu iros al Haarlem, kie ĝi havos okazon plengui la grandan jaran mondfeston de la esperantistaro; kaj al la novuloj, kies unua kongreso estos, li deziris ke ili, ankoraŭ post multaj jaroj, kun dankema, agrabla sento, repensos pri la Kongreso de Haarlem, kaj ankaŭ, iome la antaŭkongreso de Antverpeno.

Kaj sabate matene, preskaŭ ĉiuj kune forlasis Antverpenon, per la vagonaro de la 9.44 akompanataj de diversaj belgaj amikoj kaj membroj de la L.K.K., inter kiuj ni citu speciale S-rojn Van Gindertaelen, De Ketelaere kaj Verstraeten.

Pasis tri belegaj tagoj, kiujn baldaŭ forgesos nek la organizintoj, nek la partoprenintoj.

A. K.

BELGA KRONIKO

Prezidanto: S-ro Maur. JAUMOTTE, De Bruynlaan, 44, Wilrijk.

Vicprezidanto: S-ro J. Soyeur, 91, Rue du Chêne, Seraing.

Ĝenerala Sekretario-Kasisto: S-ro H. Sielens, Maalderstraat, 37 Antverpeno

Tiu ĉi numero de aŭgusto-septembro aperas kun dusemajna prokrasto, pro la fakto, ke ni deziris dediĉi ĝin plej grandparte, ne nur el la Antaŭkongreso en propra lando, sed ankaŭ kaj precipe al la Universala Kongreso, kiu pro la fakto ke ĝi okazis en plej apuda lando... kaj en Benelukso, vekis pli da intereso ol dum aliaj jaroj kaj permesis ankaŭ al pli da membroj de nia Ligo ĝin ĉeesti.

En la ĉi suba Kroniko, ni kiel eble plej mallonge raportas pri la grupa vivo kaj eĉ prokrastis kelkajn raportojn por enŝovi ilin en la sekvontan kaj cetere tre baldaŭaperontan numeron.

Ĉiuj tion bonvolos kompreni kaj akcepti. Dankon.

ANTVERPENO

Esperanto-Grupo „La Verda Stelo”

(Poŝtĉeknumero 726.54)

La 11-an de junio diversaj membroj priparolis la Beneluxan Kongreson en Lieĝo: F-ino H. kaj M. Hofkens kaj S-ro H. Vermuyten detale kaj tre amuze raportis pri diversaj partoj de la programo.

La 18an okazis la ĉiujara vizito al la antverpena kermeso, dum kiu oni renkontis la svedan familion Nielssen, kiun F-ino Geers cetere jam dum la tago akompanis ĉe vizito al la urbo kaj al Bruselo.

La 25an estis plezuro aŭskulti la tre ĉercean paroladon de S-ro H. Vermuyten pri nekutima subjekto „La Pulo”... Multaj gemembroj iĝis gratemaj pro la precizeco de la aliflanke tre poetaj detaloj! Post dankvorto de la prezidanto S-ro Montmirail klarigis la funkciigon de nova magnetofonaparato, kiun la grupo ĵus aĉetis kaj prezentis unuan programon kunmetitan de li kaj de la prezidanto.

Dimanĉon, la 27an, karavano de 30 verdstelanoj ekskursis aŭtoĉare al Kaatsheuvel, en Nederlando, kie ili vizitis la parkon „De Efteling” kun la belega „Sprookjesbos”, mirinda kreitaĵo vizitota de plenkreskuloj kiel de infanoj.

Lundon, la 28an, S-ro M. De Ketelaere finis la perfektigan kurson. Dekdu lernantoj ĉeestis, kiam S-ro J. Verstraeten esprimis la dankon de la kursanoj kaj transdonis al la profesoro belan memorigan libron.

La 2an de julio la parolata ĵurnalo denove

bone funkciis, ĉar la nombro de kunlaborantoj estis granda, kvankam pro la libertempo jam diversaj klubanoj forrestis.

La 9an okazis la ĉiujara promenado tra la urbo, sub la lerta gvidado kaj kun lertaj klarigoj de F-ino Geers.

Dum la kunsido de la 16a, S-ro G. Vanderschueren havis la okazon prezenti pri la Granda Placo, kiun oni ne povis viziti la antaŭan vendredon, belajn lumbildojn, kiujn li komentariis interesige. S-ro K. Ameryckx poste kompletigis la programon, invitante ĉiujn membrojn kanti iun strofon el juneca kanto. Li akiris kunlaborojn ĝeneralajn kaj do plenan sukceson.

La 23an oni faris la lastajn aranĝojn por la Antaŭkongreso, pri kiu oni legis raporton aliloke.

La 6an de aŭgusto, la prezidanto S-ro M. Jaumotte detale raportis pri tiu ĉi antaŭkongreso kaj S-ro J. Verstraeten alportis multajn detalojn jam pri la du unuaj tagoj de la 39a Universala Kongreso en Haarlem, kiujn li ĉeestis; kaj la 13an okazis, laŭ ĉiujara kutimo, la ununura senprograma kunsido.

Familia Vivo

Akcidento:

Kun konsterniĝo, ni eksciis pri aŭto-akcidento en kiu viktimiĝis nia fidela amiko S-ro H. Vermuyten, kiu estis transportata en malsanulejon kun diversaj ostarompiĝoj.

Lia sanstato montriĝis, post ekzameno, tamen malpli maltrankviliga ol oni povis timi unue.

Plej bonajn dezirojn pri plena restariĝo iras al nia malnova amiko.

Naskiĝo:

Plej koraj gratuloj kaj dankoj(!) iras al G-roj J. Montmirail-Soetewey, fidelaj gemembroj, pro la havigo al la grupo „La Verda Stelo” de nova membrineto, ilia dua filineto Herline.

Geedziĝo:

La 18an de aŭgusto geedziĝis niaj tre fidelaj gemembroj F-ino Félicie Meulemans kaj S-ro Roger Jaumotte, filo de la prezidanto de R.B.L.E. kaj de „La Verda Stelo”

Gratuloj

Ni gratulas S-on Henri Sielens, ĝeneralan sekretario de R.B.L.E., kaj sekretario de B.C.K.E., kiu, forlasante belan karieron de ĵurnalisto, iĝis ekde la 1-a de septembro Direktoro de la nova kaj grava Marista Domo de Antverpeno, posteno al kiu vokis lin administrantaro en kiu estas reprezentataj la ŝtata kaj urba administracioj kaj la reprezentantoj de la privataj interesoj, same estraj kiel maristaj.

Niaj gratuloj iras ankaŭ al lia kolego S-ro G. Maertens, sekretario de B.C.K.E. kaj de F.L.E. kaj al S-ino Maertens-Mallet, okaze de naskiĝo de tria fileto Guido.

Por sia vintra provizo

Por sia antracita karbo

la Esperantistoj mendas

ĉe

BELGOMINE

FRANKRIJKLEI, 20

ANTVERPENO

kui donas specialan premion

kaj de S-ino Marguerite Jaumotte-Loquet.

Al la feliĉaj gepatroj ni prezentas plej korajn gratulojn kaj al la junaj geedzoj sincerajn bondezirojn, pri longa, feliĉa kaj bela vivo.

Same kiel al la filino Estella de G-roj H. Vermuyten-Lacroix, same bonaj samideanoj, kaj kiu edziniĝis, la 1an de septembro, kun S-ro advokato G. Deckers.

Programo de la venontaj kunsidoj:

Ĉiuvendrede en „Witte Leeuw”, Frankrijk, 4. je la 20.30a h. (la etaĝo).

Septembro: (parte memorige kaj laŭ speciala cirkulero): la 3an: Parolata ĵurnalo; la 10an: Parolado kun lumbildoj de S-ro Maur. Jaumotte pri „Venecio”; lundon la 13an en la lernejo: „Belgiëlei: Malfermo de elementa kaj perfektiga kursoj; la 17an: Lastaj libertempaj rakontoj; la 24an: Amuza Vespere.

Oktobro: La 1an: Parolata ĵurnalo; la 8an: Teatra elsendaĵo; la 15an: Parolado la 22an: Mitulvespermanĝo.

BRUGO

Brugo Grupo Esperantista

(Poŝtĉeknumero 4835.33)

Dum muzika vespero de la 22a de junio, pluraj artaj longludantaj diskoj, pruntedonitaj de F-ino Y. De Boo estis aŭdigataj. La kongresa ŝparkaso estis denove organizata

BRUGGE

BRUGES

Hôtel du Cornet d'Or

2, Simon Stevinplaats, 2

Centa situo - Modaj posoj

Modena komforto

Sidejo de Bruĝa Grupo Esperantista.

Tel. 314.59

kaj konfidata al la bonaj zorgoj de la grupa kasisto s-ro H. Schalembier.

Dimanĉon, 27an, de junio, dekduo da gemembroj ekskursis al Blankenberge, kie post amika akcepto en la hejmo de samgrupano S-ro Advokato R. De Pauw, ili bonege amuziĝis en dancejo.

Dum la kunveno de la 29a de junio la F-inoj Is. kaj Yol. Van Parys, kaj Y. Poupeye prezentis interesan priparoladon pri sia vojaĝo al Karintio kaj Venecio. Ĉiu el ili antaŭlegis parton de tiu detaliĉa raporto, post kio tutaj kolektoj de fotografiaj estis dismontrataj.

Laŭprograma legado de la jus aperinta B.E. okazis la 6an de julio. Jus anoncitaj transformoj de nia kunvenejo estis priparolataj dum la kunveno de la 13a de julio.

La parolata gazeto de la 20a de julio entenis variajn kronikojn de F-inoj Christine kaj Yolande Van Parijs, Y. de Boo, Y. Poupeye kaj de s-roj Clauwaert, Marcel kaj Ch. Poupeye.

La grupo ricevis, dum la kunveno de la 27a, prezidata de S-ro D. Demeulenaere, vicprezidanto, la viziton de S-ino Bernaerts kaj de S-roj Van Gompel kaj Demuyne, ĉiuj el Antverpeno, kaj de Ges-roj Abberich-Jofre el Barcelona. Post agrabla kunesto ĉiuj ĉeestantoj kune vizitis la famajn Bruĝajn lumigadojn.

Dum la kunveno de la 3a de aŭgusto, F-ino Yvonne Poupeye sukcesplene prezentis paroladon pri „Vojaĝo al Rejno“, ilustratan de multaj fotografiaj.

Sabaton 7an de aŭgusto, kelkaj grupanoj bonvenigis en „Hotel Atlantic“ S-ron Toppi el Cremona reveninte kun tri kunvojaĝantoj de Haarlem. Poste ĉiuj kune promenis laŭ la lumigataj monumentoj kaj kanaletoj.

Dimanĉon, 8an de aŭgusto, ĉirkaŭ tagmezo, estis akceptataj en la sidejo „Cornet d'Or“ dek kvin francaj samideanoj ankaŭ reveninte el Haarlem sub gvidado de S-ro

Petit el Parizo. F-ino Is. VAN PARYS antstataŭis la prezidanton S-ron Poupeye, malhelpatan pro funebro.

Sam motive la kunveno de la 10-a de aŭgusto estis prezidata laŭvice de F-ino A. Boereboom kaj de S-ro D. Demeulenaere, geviceprezidantoj kaj estis dediĉata. — kiel ankaŭ la kunveno de la 17a — al diversaj komunikadoj kaj al interparolado.

Kondolencoj.

Al Ges-roj Ch. Poupeye-Hinderyckx, kaj gefiloj Karlo, Yvonne kaj Marcel, prezidanto kaj gemembroj de la Bruĝa Grupo, pro la morto de ilia bopatrino, patrino kaj avino S-ino Vidvino Hinderyckx-Seru, la 7an de aŭgusto 1954.

Gratuloj.

Al S-ro Fernand Clauwaert, membro de la Bruĝa Grupo, kiu akiris la diplomon de teknikisto pri meĥaniko en la Profesia Lernejo de Bruĝo (18/7/54).

Programoj por la estontaj kunvenoj:

Ordinara kunveno: ĉiumarde je la 20a en la sidejo „Gouden Hoorn-Cornet d'Or“ Simon Stevinplaats, 2.

Septembro: La 7an: Legado de B.E. La 14an NOVA KURSO POR KOMENCANTOJ; ĉiu membro varbu almenaŭ unu novan lernanton. Post la leciono: interkonatiĝo. — La 21an: post la leciono: Muzika vespero. La 28an: post la leciono: Portretludo.

La unua vintra balo estas antaŭvidata Sabaton 16an de Oktobro.

Novaj Grupoj:

Oni anoncas la baldaŭan fondiĝon de du novaj grupoj: la unua en Jabbeke (W.VI.) dank' al la klopodoj de S-ro C. Toussein, membro de la Bruĝa Grupo kaj del. U.E.A., la dua en Oudenaarde (O. VI.), kie S-ino C. Vandercam-Leibbrand, antaŭmilita membrino de la Bruĝa Grupo, jam instruas Esperanton al amika rondeto.

BRUSELO**Esperantista Bruselo Grupo**

(Postĉeknumero 1230.48).

La 17-an de majo, la 21-an de junio kaj la 16-an de aŭgusto S-ro Vanderstempel donis siajn lecionojn por la perfektiga kurso, instrue kaj amuze kiel ĉiam.

La 24-an de majo okazis neatendita ŝanĝo de programo pro foresto de la antaŭvidita preleganto. Estis S-ro Vanderstempel, kiu bonvolis laŭlegi ĉarmajn ferakontojn, per kiuj li rikoltis varman aplaŭdon. La 31-an estis la vico de S-ino Elly Staes, kiu ege interese prelegis pri la rolo de ĉiuj instrumentoj, kiuj estas ludataj en simfonia orkes-

LES ENTREPRISES**DERKS**

226, Rogierstrato, BRUSELO

Tel.: 15.19.92

Entrepreno de

KONSTRUAĴOJ

tro: post la parolado D-ro Kempeneers aŭdigis plurajn diskojn, sur kiuj estis enregistritaj la diversaj priparolitaj instrumentoj.

La 14-an de junio estis dediĉata al la raporto pri la landa kongreso en Lieĝo. La 28-an D-ro Kempeneers aŭdigis al ni esperantajn kaj aliajn diskojn.

La 5-an de julio, la 2-an de aŭgusto kaj la 6-an de septembro okazis la parolata gazeto. La respektivaj gajnintoj estis S-ino Elly Staes per sia artikolo „La Marolkvartalo“, F-ino Isaacson per sia artikolo „Nylon ŝtrumpoj“, kaj S-ro Vanderstempel per sia artikolo „Josefine Baker“, kiu kontraŭbatalas la rasismon.

La 12-an de julio S-ro Jirousek tre interese prelegis pri: Atlantido, la mortinta kontinento. Multe da aplaŭdo kompensis lian laboron. La 19-an, agrabla kunesto en „Lion d'Or“. La 26-an S-ino Heyman prelegis pri Memorajoj. Ŝi vigle rakontis pri sia restado en Brazilio kaj havis multe da sukceso.

La 9-an de aŭgusto S-ino F. Staes legis tre bele kaj emociplene la unuan akton de „Kaatje“. La 23-a estis dediĉata al raportoj pri la universala kongreso en Haarlem. Pluraj gesamideanoj rakontis pri siaj spertoj dum la kongreso. La 30-an F-ino Obozinski prelegis tre interese pri la sekigo de la Suda Maro.

Dum la somermonatoj pluraj eksterlandaj gesamideanoj vizitis niajn kunvenojn, i.a. Ges-roj Rousseau, el Parizo, Ges-roj Bourdelon, el Marseille, S-ino Bellettre, el Parizo, S-ro Mile Radoŝewiĉ, el Belgrado, S-ino Polidori, el Triesto. Plue vizitis nin grupo da italaj gesamideanoj, survoje al la kongreso en Haarlem.

Gratuloj:

Nepo naskiĝis al S-ino Lefebvre. Niajn korajn salutojn al nia plej juna membro: Sinjoreto Jean Cavenaille.

Programo de la sekvontaj kunvenoj:

Oktobro: La 4an: Disdono de la diplomoj; la 11an: Parolado de S-ino Daems pri „La Terpomo“; la 18an: Perfektiga kurso; dimanĉon, la 24an, je la 13a horo: Festeno; la 25an: Parolado de S-ino Nelis: „Kiel mi fariĝis esperantisto“.

Verantw' uitgever: Reĝa Belga Ligo Esperantista, De Bruynlaan 44, Wilrijk. Drukkerij Krol, Hoofdstraat 31, Lithuizen (Ned.)

Verreries et Miroiterie DESMECHT & C°

LA LOUVIERE

S.P.R.L.

Tel. n-roj 223.01 - 225.37

Du esperantaj markoj:

TABULO, por lernejtabeloj; KATOKULO, por signalvitroj.